

۱۶۹ _ ای دو نفس صابره نامه شما رسید و از وفات آن نوجوان عزیز از جهت فرقت شما نهایت حزن و حرقت حاصل شد زیرا در عنفوان شباب و سن جوانی بآشیان آسمانی پرواز نمود ولی چون از این لانهء کدر آشیانه نجات یافت و بآشیانه ملکوت ابدی توجه نمود از جهان تاریک و تنگ نجات یافت بجهان نورانی بیرنگ شتافت سبب تسلی خاطر است در چنین وقوعات جانگداز حکمت بالغه الهی مندرج است مثل آنست که باغبان مهربان نهالی تر و تازه را از محل تنگی بمکان وسیعی نقل کند این انتقال سبب پژمردگی و افسردگی و اضمحلال آن نهال نیست بلکه سبب نشو و نما و حصول طراوت و لطافت و ظهور بار و برگ است ولی این سر مکنون در نزد باغبان معلوم اما نفوسیکه از این موهبت خیر ندارند گمان چنین کنند که باغبان آن نهال را بقهر و غضب از محلش ریشهکن نموده ولی نفوس آگاه را این سر مکتوم معلوم و این قضای محتوم موهبتی محسوب لهذا شما از صعود آن طیر وفا مأیوس و محزون مگردید بلکه در جمیع احوال طلب مغفرت و علو درجات از برای آن نوجوان بخواهید امیدوارم که نهایت صبر و سکون و رضای بقضا از برای شما حاصل گردد و من بدرگاه احدیت عجز و نیاز آرم و طلب مغفرت و عفو و بخشش نمایم و امیدم از الطاف بی‌نهایت حضرت احدیت آنست که آن حمامه حدیقه ایمان را در شاخسار ملأ اعلیٰ منزل و مأوی بخشد تا بابدع نغمات بمحامد و نعوت رب الأسماء و الصفات بسراید *